

# AMERIKANSKI SLOVENEK.

11. Štev.

Tower, Minn., 4 Marca, 1892.

Letnik I.

## TOWER

### Dom je Amerikanskega Slovenca.

Washington, D. C. 12 Sušca 1891.

#### Prečastiti Gospod.

Vaše prijazno naznanilo o novem slovenskem časopisu me je kaj iznenadilo. Neizmerno me veseli, da so naši možaki taki naprednjaki, Bog jih živi! Ali res mislite za letos pričeti? Gotovo čem hitreje tem bolje; hajti ameriški naši rojaki potrebujejo slovenski časopis. Dobro tudi veste, da sem jako navdušen za karkoli bi pospešilo večni in časi blagor naših bratov; in dasi je bil in je še vedno slovenski časopis za Ameriko ena mojih najlepših in najbolj resnobnih domišljij, vendar bi bil jaz v tej reči jako počasn. Če le pomislim kaj je vsega treba takoj v začetku zdi se mi, kot da bi me kdo z mrzlo vodo polil in moje navdušenje razkadi se mi pred mojimi očmi kot tisti balončki ali mehurčki, ki smo jih otroci iz milom ali si zajfenco delali.

1. Bi trebalo materijala in delavcev;

2. Urednika, pisateljev in dopisovalcev;

3. "Last but not least."

(slednje je še najbolj potrebno) naročnikov. Tu vsako od teh treh pogojev spremljajo neznanske zapreke. A to je gotovo, dokler niso te tri pogoje uresničene, bo slovenski časopis umrl predno se bo rodil. Toraj brez njih bi jaz nikdar in nikoli ne začel slovenskega časopisa.

Pa ogledimo si te pogoje malo bližje. Najpoprej morali bi imeti slovensko fiskarnico. Prostor bi nam menda tolike preglavice ne delal. Ali prostor se ni vse, kje so stroji, mašine, in papir in t. d. potem delavec, eden strojevodja, mašinist, eden stavec in sluge ali nekaj pomagačev. Stroj in druga potrebna orodja in papir knpi se lahko v Ameriki, morebiti črke tudi, ravnotako lahko pomagače najamemo, toda strojevodja in stavec morala bi priti dva prav dobra in zanesljiva moža iz Evrope, ker ne vem če se kdo izmed naših fantev razume na to reč. Pa le pomislite koliko bo to stalo kaj lahko preračunite, in kdo bo ves ta denar založil? Pa to še ni vse!

Kje pa imate urednika? Seveda jaz sem vedno tako mislil in bi od tega niti za las ne odstopil: glavni urednik mora biti vselej duhoven, zato da bomo gotovi, da bo list strogo katoliški. Dokler ste Vi v Tower-u ne potrebujemo druge glave. Vendar bi niti Vi, niti kdor koli drugi duhoven ne mogel zadostiti razum ču bi ne imel drugega dela nič ali vsaj ne dosti; in zategadel bi potrebovali kakovega urednika-pomočnika. Jzobražen stavec opravljal bi lahko oba posla.

Kje so potem pisatelji? Ki bi Vam od časa do časa pošiljali dobre članke, podučljivega ali razvedrilnega značaja. Za to bi bili edini naši duhovniki zmožni toda na koliko se jih zamorete zanesti? da bi pisali izvrstno slovensino in zraven nikdar ne mlatili prazne slame. Nekaj svetlih zvezd vzdahati tudi vidim na obnebu prihodnjega roda mladih slovenskih duhovnikov. Nekaj jih je sedaj še v semenišču in

drugi naj še pridejo iz Evrope. Toda predno bi list izhajati začel, morali bi imeti lepo število tacič člankov že v rokali vsaj za nekaj mesecev naprej.

In potem kje so dopisovalci? To bi bili naročniki lahko sami. Seveda te bi morali poiskati po celi Ameriki. To sem pa jaz tako-le mislil. Vstanovilo naj bi se podružnica našega društva Sv. Cirila in Metoda, kjerkoli je naj Slovencev in potem bil bi vsak od ob enem naročnik, kajti list bi moral biti društvena lastnina in društveno glasilo. Le tako bi se Vam naročniki zagotovili in žnjimi zagotovljen bil bi obstoj časopisa. In jaz mislim, če je sploh vredno da se kaj zida naj se zida naskalo, da ne bo delo in trud zaman. Kako pa ustanoviti podružnice? Prav lahko: jaz bom imel letos skoraj tri mesece počit. Ali bi ne mogel v tem času vse slovenske naselbine obiskati? Povsod bi me radi sprejeli, kamer bi prišel, ker potrebujejo duhovna, ki bi jih slovensko spovedal. Dal bi jim tedaj mali misijon, spravil jih z Bogom in v spomin zapustil bi jim in nam podružnico društva sv. Cirila in Metoda. (Izvrstna ideja kar se ni zgodilo prvo leto, se zna še pozneje dovršiti, o. ured.) Če se mi je po Božji volji in z Vašo pomočjo posrečilo v Tower-u in v Ely-ju, zakaj bi se mi tudi drugod ne? Le vedeti bi moral kje da Slovenci stanujejo in nekaj denarja bi moral imeti za začetek. Potem ko bi Društvo šlo podružnice po celi Ameriki povsod koder so Slovenci, potem pravim, ne bilo bi težko začeti s časopisom. To je v kratkem moja misel in moj svet o slovenskem časopisu.

Fr. Ks. Bajec.

#### Odgovor uredništva.

Čolnič "Amerikanskega Slovenca" je z brega po morju splaval, nazaj na breg ga ni moč vrniti. Stopimo torej skupno po bratovsko vanj, mirno in složno veslajmo in vodimo ga med sušičnimi valovi, da se ne zadene ob sive in silne morske skale in da ga valovi ne pogoltnjejo, ampak da bo naša vožnja po morju tega življenja v zabavo in poduk, krmimo s zjedinjeno srčnostjo in pogumnostjo za pojasnenje in zboljšanje domačih naredb, dušnega in telesnega blagra. Nezaostanimo kakar ptujci tu na novem svetu, ampak posnemajmo druge narode, ki hitro napredujejo na cerkvenem pozoru, imajo svoja društva, imajo veliko število časopisov, ki jim ameriške zadeve pojasnujejo, ne le samo o zadevi rokodelstva, kmetijstva in rudarstva, ampak tudi sporazumljajo politiko in dandanešno zgodovino.

Ako torej s zjedinjeno močjo delamo, ne bo težavno našega "Amerikanskega Slovenca" izpeljati v varno zavetje, obloženega z rodovitnem bogastvom naravnem in nadnaravnem. Da bi pa bila njegova stalnost gotova, naj se ustanovi, kakor hitro mogoče družba sv. Cirila in Metoda po vseh naselbinah slovenskih v Ameriki, naj se vpelje po osnovi č. gospoda Bajec-a iz Washington-a, društvo, ki bi prervalo v last časnik v blagor slovenskega naroda, in stalnost "Amerikanskega Slovenca" bila zagotovljena.

Ker se pa ta osnova ne da tako

hitro izpeljati, je torej treba da naš "Amerikanski Slovenec" z 11. številko nadaljuje in obišče prvič vse tiste, ki so ga bili naročili, kakor tudi druge prijatelje, kolikor nam jih je znano, ki ga bodo znabiti z veseljem sprejeli in ga tudi naročili, kakor hitro ga spoznajo.—Amerikanski Slovenec se je preselil iz Chicago v Tower, Minn., zavoljo bolehnosti poprejšnjega vrlega ureditelja g. Anton Murnik-a, kateremu bodi očitno izrečena zahvala za njegovo gorečo unemo za slovenski narod, ker on je bil prvi ki je "Amerikanskega Slovenca" sprožil.

Kolikor bo toraj mogoče, pri naši slabi moči, bo "Amerikanski Slovenec" navadno izhajal vsak petek in prinašal narvažnejši in zanimljivi dogodbe vsacega tedna sicer pa bo obravnaval in predstavljaj tudi druge podučljive zgodovinske ertice in naredb; nadalje bo objaval napredke našega 19. stoletja bodisi v cerkvenem ali političnem oziru bodisi na domačem ali občenem polju v poduk in zabavo z vso resnobnostjo in samostalnostjo.

Washington 7 Prosenca 1892. Ne popisljivo ste me razveselili z novico da ste Vi prevzeli Amerikanskega Slovenca. Bog Vas živi da ste se potrudili za sveto narodno stvar. Res če bi časopis sedaj zamrl desetkrat težje bi ga bilo pozneje v življenje poklicati in reklo bi se lahko da naš narod zani zrel za časopis.

Fr. Ks. Bajec.

Jednako se tudi glasijo vrstice pisane G. Anton Murniku Upravljalnem uredniku iz semenišča sv. Tomaža.

Miriam Park 8. Novembra 1891. Zares plemenita je misel, ki se je rodila v vašej Glavi izdajati Amerikanskega Slovenca. Vremite mi da sem se prve številke ki sem jo videl bolj razveselil kakor bi bil dobil celo troje Znacev stopenj na novi svet in sedaj številko za številko pazno čitam in med vrstami spoznam da imate jako težavno opravilo pri vrevljanju. Nesebičen trud se Vam slabo plačuje. V zadnjem listu celo tožite, da Vam manjka dopisov, no prav rad vrljameo, da nimate moči pri rokah ki bi vam pomagale pri tako blagem početju. Kaj pa končna notica? Ali ste res boleli. Bog daj da bi ne bilo res Ali vendar če bi bilo prav resnično prosim ne prodajajte lista dokler pri kupcu ne bode dete prepričeni, da ima sposobnosti, list v tem tiru vzdrževati kakor je sedaj. Vi ste zadeli pravo struno, korakajte hlabro naprej ne strašite se dela, zasijalo Vam bode gotovo solnce bolje bodočnosti. Z veseljem Vam ponudim svoje skromne moči v porabo.

Mi Slovenci imamo tukaj svoje društvo, pravila Vam priložim, če jih hočete natisniti (bomo pozneje—ured). Mi smo vsi pripravljeni podpirati Vaše podjetje. Radosno in s zahvalo sprejememo Vašo nadrženo ponudbo. Ured.

Matt Šavs.

Slovenci radi berej toraj se mora časopis na vsaki način nadaljevati in tudi da se dobro ime in poštenost časopisa ohrani. Akoravno je delo težavno in tirja mnogo časa, katerega nam kaj

pomanjkuje, vendar se poprimemo dela s zaupanjem na pomoč od vnetih Slavije sinov, posebno pa od prečastitih duhovnikov in od ljubih poštenih rojakov. Da nam bodo postregli z dopisovanjem in pomagali z naročbo in da bodo prezrvali kake opovere radi Slovence, ki nam tukaj v mrzi severni Minnesoti ne teče tako gladko kakor našim rojakom ob bregovih Save in Soče v ljubi Krajski domovini.

Uredništvo.

#### Amerikanske novice.

V Ely, Minn. se je 21. svečana v tretjem predoru tamošnega železnega rudnika ogenj vnel in z velikim plamenom švilgal iz jame. Ko je bilo ravno nedeljo jutro, delavcov ni bilo ta čas v jamah. Pri gašenju se je nek finlandec ponesečil. Rudniškim delavcem se je posrečilo z velikim trudom in večdnevnom napórom požar vsaj toliko ustaviti, da se ni razširil tudi po drugih predorih. Celi teden je divjal ogenj; zatadel je še sedaj veliko mož brez dela. Pozneje:

Ogenj pogášen, in delo se zopet pričelo.

Okusnega sadja in raznih sladcič (candy) se dobi pri J. D. Murphy.

Tower u, Minn. je 26. svečana ob 5 uri zvečer Andrej Hočvar padel v globoki predor in se ubil. Ko je rinil karo ni zapazil, da je blizo žrela, kara ga je potegnila saboj v globočino. Strlo mu je desno roko in nogo pa tudi na glavi je bil močno poškodovan. K zavesti ni prišel več; dve uri pozneje je umrl. Pokojni je bil samec in 44 let star. Bog mu daj večni mir in pokoj.

Mnogo mičnega branja in krasnih igrač po naj nižji ceni pri J. D. Murphy.

V New-York-u prejšnji mesec je pogorel pet nadstropij visoki hotel "Royal." Goreti je jelo baje v spodnjem delu pri "elevatorju" prav v sredini poslopja, ob treh zjutraj ko je vse trdo spalo. Požar se je skozi "elevators" hitro širil, tako da jo bilo v kratkem času vse poslopje v plamenu. Požarna bramba je sicer prihitela takej na pomoč, a vendar le prepozno; bilo je namreč kakih 152 oseb v gorečem hotelu in v primeri le malo jih je ubežalo poprej ognjenemu žrelu. Groza je bilo videti pri oknih strašno plakajoče ženske in moške boriti se z neprevideno smrtjo. Nekaj jih je poskakalo na kameniti hodnik in se ubilo. Bramboveci, policajji in mestjani so rešili 81 oseb predno se je zrušilo zidovje in v žerjavico pokopalo v gorečej hiši ostale nesrečnike. Pravijo da je pri tem požaru 25 ljudi zgorelo, nekaj pa se zaradi groznih opeklin in družih poškodovanj še bori z mučno smrtjo.

Državnem Senatu, vojni tajnik poroča, da šteje vojna moč Zjedinenih držav skupno 111.948 mož in da je med temi 1248 stabinih in 8879 drugih častnikov. V primeri velikosti naših držav in mnogo vojakov evropskih vladarstev res da malo število. A kakor vojni tajnik dalje poroča

lahko oborožimo razven omenjenega števila izurjenih vojakov v v potrebi 8,567,258 mož.

#### Novosti iz Evrope.

Avstrijski državni proračun za 1. 1892. Skupne potrebe so proračunjene na 584,620,378 gld., skupna pokrtilja na 585,238,262 gld., torej bi se kazal preostanek 617,884. Finančni zakon za 1. 1891 pa je kazal stroškov 564,-863,027 gld., dohodkov pa 568,-375,521 gld., -orej preostanek 3,522,494 gld. Za leto 1892, je namenjeno ministerstvu za prosveto in nank 23,271,077 gld., več od lanskega leta za 596,146 gld. Kako majhen je ta znesek proti skupnim stroškom!

Ogerski državni proračun za 1. 1892. Skupni stroški 395,-340,911 gld., skupni dohodki pa: 395, 353,936 gld., torej preostanek: 12,996 gld. Ministerstvu za nauk in prosveto je odmerjen: 7,607,204 gld. Ali 313.149 gld. več od lanskega leta. Tu je primera za isto ministerstvo še neugodniša nego v Cislitaviji.

Dolenjska železnica. Koncesijsko pismo za dolenjsko železnico se je žeuradno prijaviilo. Pravico graditi imata obe progii koncesionarja knez Karol Anersperg in baron Jožef Schwegef. Grajenje se ima takoj pričeti in dovršiti v dveh letih in pol, potem pa izročiti takoj javnemu prometu.

Ljubljana. (Poslavljenje.) Preč. g. Iv. Gnezd, konzist. svetniku, veroznanskemu učeniku na realki, predsedniku katol. društva rokodelskih pomočnikov itd. so presviliti cesar podelili zlati križec s krono za zasluge. V ta namen je bila v nedeljo popoldne ob. bih v hiši rokodelskih pomočnikov prelepa in ginljiva slovesnost. Priučoči so bili prevzvisni gosp. knez in škof, deželni glaver Detela in več družih odličnih gospodov raznih stanov in sicer profesorji z realke v samajnicah.

Po društvenem petji so prevzviš. gospod knez in škof v prav lepem govoru omenili namen tega shoda in povedali, da jim je došla naloga gospodu slavljencu pripeti znak prevzvišenega odlikovanja, in to za mnoge zasluge, ki si jih je pridobil na cerkvenem in družbinskem polju. Posebej povzdignili so njegove zasluge kot predsednika društva rokodelskih pomočnikov. Socijalno vprašanje je dandanes silo važno in prav rešiti ga je zmožna le sv. Cerkev in društva, ki delajo v njenem duhu, kakor so zlasti družbe rokodelskih pomočnikov. Temu društvu jeposvečeval g. slavljenc svoje djanje skoz mnogo let, po družbinem geslu "ora et labora"—moli in delaj; Bog blagoslovi pošteno rokodelstvo! Res, delo z molitvijo priklicuje božji blagoslov, ako se živi po sv. veri, in to je pot k sreči delavskega stanja, tako se vgodno rešuje socijalno vprašanje. Zlati križec s krono slavljenca spominja tudi na marsiktere težave, ki so ga zadevale in mu utegnle biti pomoček, nositi še v prihodnje križe, brez kterih se ne zvrsti nobeno dobro delo na zemlji.

Nar cenejši in Nar Boljši Prodajalnica

v Tower je The New York Clothing Company.

Na Dunaju je po kratki bolezni 18. t. m. ob 3. uri in 20 min. popoldne umrl nadvojvoda Karol Salvator. Cesarska hiša s smertjo tega pobožnega nadvojvoda v kratkem žaluje že v tretjič, ker 30. nov. je umrl nadvojvoda Henrik in 15. dec. nadvojvoda Sigismund. Karol Salvator je bil drugi sin pokojnega nadvojvoda avstr. in velikega vojvoda Toskanskega Leopolda 11. iz drugega zakona še žive vel. vojvodinje Marije Antonije, rojene 30. apr. 1839 v Florencu. Umerl je prejšnji papežev blagoslov s posebno pobožnostjo in vdanostjo v voljo Božjo v krogu svoje družine in spovednika med molitvami pričujočih. Bog mu daj večni mir.

Ljubljana. Prečastiti gospod dr. Jožef Dolenc, dozday namestni učenik svetopisemskih nauk stare zaveze in orientalskih jezikov na ljubljanski bogoslovnici, je postal stalni profesor na tem učilišču.

Prečast. gosp. Janez Sušnik župnik v Selcih, je dobil Schifferlerjev kanonikat pri ljubljanski stolnici. Selška fara je torej do 27. febr. razpisana. Oddaja lastništvo Loške patronske grajščine.—Zopet razpisana je župnija Boštanska, ker se je č. g. Fr. Gantar Čermošnjiški župnik, odpovedal.—Pošledaji čas premeščenosti so č. gg.: Matija Mrak, k sv. Jakobu v Ljubljano; Fr. Verhovšek s Kranjske gore v Ribnici; Jan. Cuderman v Mirne peči v Kranjsko goro; Mat. Končar z Nov. mesta v Semič.

Č. g. Fran. Pavlin duhovni pomočnik, je po dolgem bolehanju in hudi bolezni, previden s ss. zakramenti, 7. t. m. v Smedniku umrl posvečen 1. 1887. V službi je bil na Jesenicah, v Kropi in v Kamni gorici. Bog mu daj večni mir! Bolni in v molitev priporočeni so č. gg.: župn. J. Mesar, Sim. Ažman, Jan. Germ.—Č. g. Jak. Sušnik, duh. v pok., je 20. t. m. umrl. R. I. P.



# CERKVENI KOLEDAR.

MAREC ALI SUŠEC 1892.

Dnevi	Godovi in nedeljski evanželiji
1 Torek	(Pust); Albin, škof.
2 Sreda	(†Peplnica) Simplicij, p.
3 Četrtek	Kunigunda, ces.; Avsterij, m.
4 Petek	Kazimir, sp.; Adrijan, muč.
5 Sobota	Friderik (Miroslav), spozn.

Jezusa skuša hudič. Mat. 4.

6 Ned. B	1. postna. Fridolin, op.
7 Ponedeljek	Tomaž Akv., uč.; Perpetva.
8 Torek	Janez od Boga, spoznev.
9 Sreda	† Kvatre. Frančiška, vd.
10 Četrtek	40 mučencev; Kaj, m.
11 Petek	† Kvatre. Heraklij, muč.

## CERKVENA DOBA.

Spomladanski čas je čas veselja oživiljevanja in upanja. Vsa narava se nekako spredrami, od zimskega spanja se sprebudi, zopet oživi in okrepčaje pričinja s vesoljnim zaupanjem se razvevati, zopet množiti ali bogateti in novi sad obroditi. Torej mi, cenjeni rojaki obrnimo se tudi v dušni zadevi ta Postni čas zopet z resnobnimi ozirni na naše znotrajne stanje; da se v svojem dušnem življenju tudi prebudemo s serčnostjo razvevujemo in novi sad Pokore k zveličanju obrodimo. Glejte! tukaj podarim vam nasledujoče zanimljive premišljevanje v ta način.

### Pepelnica.

Pepelnico Sredo 2. Sušca se je 40 danski post pričel. Pepel, ki ga sv. Cerkev, nevesta Kristusova potresa na naše čela, nas spominja smerti; „Spomni se, o človek, da si pepel in se v pepel zopet poverneš.“ V resnici naše življenje je kakor kapla na veji, veterček popiha vejca se zavije in kapla kane; pač jednako segodi našemu nadja polnem življenju; dones smo zdravi in in veseli, ali jutro nenadajano napadé naše zdravje kaka griza ali mrzlca, hripa ali vodenica ali kak drugi pripadek ali nepadek se nam prigodi zdravja ali znabití celo življenja več ni.

Na to nas opominja pepel Pepelnice Srede da se moremo pokorite, kakor so se prebivalci mesta Ninive pokorili, tako Božje vsmiljenje dosegli in se pogube oprostili.

### I. Postna Nedelja.

Louis de Goebriand, D. D.

Štiridesetdanski post Gospodov v pušavi: Postni čas v Katolski Cerkvi.

Ozrmo se danes o prvi Postni Nedelji na Gospoda Jezusa Kristusa, kateri se je 40 dni v pušavi postil; kar se bere današnje nedeljo po vsih katolskih cerkvah iz

### Evanželija svetega Matevža 4, 1-11.

Tisti čas je bil Jezus od Duha v pušavo peljan, da bi bil od hudiča skušan. In ko se je štirideset dni in štirideset noči postil, je bil po tem lačen. In skušnjavec je k njemu stopil in rekel: Pisano je: Ako si Sin Božji, reci, da nag bodo ti kameni kruh. On je odgovoril in rekel: Človek ne živi le od kruha, ampak od vsake besede, ktera pride iz ust božjih. Tedaj ga vzame hudič seboj v svetomesto in ga postavi na vrh tempeljna, in mu reče: Ako si Sin Božji, spusti se doli; zakaj pisano je: Svojim angelom je zavoljo tebe zapovedal, in na rokah te bodo nosili, da kje s svojego nogo ob kamen ne zadeneš. Jezus mu je rekel: Spet je pisano: Ne skušaj Gospoda svojega Boga. Spet ga hudič vzame seboj na silno visokogoro, in mu pokaze vse kraljestva sveta in njihov veličastvo, in mu reče: Vse to bom tebi dal, ako (pred-me) padeš in me moliš. Tedaj mu reče Jezus: Poberi se, satan! zakaj pisano je: Gospoda svojega Boga molj, in njemu samemu služj. Te

daj ga je hudič popustil; in glej! angeli so pristopili in mu stregli.

Sv. Marka, ki opoveduje ravno taisto dogodbo, pravi, de Naš Gospod ko seje postil, je stanoval med zverino. Naš Gospod je pričel se postiti takoj po kerstu, ki ga je bil prejel od sv. Zaneza Kerstnika ob reki Jordan. Prijelši kerst pokore, kakor se je kerst sv. Janeza Kerstnika imenoval, se je Jezus okazal v podobí grešnika, kateri potrebuje pokorenjenja. Jel je torej Jezus pokoriti svoje telo s 40 danskim postom, da bi zadostil za grehe ljudske, ali vesolniga sveta in dal zgled tistim, kateri imajo druge poudčevati, da nar popred je treba samega sebe pokoriti in se posvetiti. Pušava, kjer se je Jezus postil je 12 mil od reke Jordana, in ni ravno daleč od mesta Jeriho. Ko smo bili obiskali ta kraj, smo se pač čudili, da je kaj drugače, kakor smo si ga bili mislili. V Palestini se še zdaj imenuje ta kraj Grotto Quarantine to je, jama ali skalovna votlina 40 danskiga posta.

Pobožni Romarji, obiskaje svete kraje navadno dohajajo od reke Jordan ali pa od Mertvega jezera zvečer blizo do gore, kjer se je Jezus postil, in tam v sotarih prenočujejo. Ako povzigneš svoj pogled po noči proti gori lahko zapaziš na višavah gore nekake lučike, pa tudi navadno lahko čuješ glas divega Šakal-a (jackal's), ki nočno tihoto krati. To nas dobro opominja na besede sv. Marka. In on je stanoval med zvirinami.

Gora Quarantinska je okoli 1000 čev. visoka, in tako strano strma da se človek kaj vtudi priti do Jame Posta. Ta Jama je 500 čev. višje nad dolino, in je razvidno da je sedaj nekoliko razširjena in tam stanujeta dva gerska Mniha, ki delita popotnikom zaželjeno okrepčanje. Nihče ne prebiva v Jami posta, tam se vidi kamen, ne katerim pravijo de je naš Zveličar sedel ob svojem 40 danskem postu. Jama nekoliko visi nad strašno stermim prepadom, kateri človeka strahom in grozo obdaje. Ponižno torej polubimo sv. kamen, katerega je Jezus s svojimi solzami rosil, pritem strašnem postu polnem žalosti in ljudem neznaniga mučenstva.

Zgled je hotel dati Naš Gospod Jezus Kristus ljudem, da treba je posta in molitve da zmoini postanemo premagati skušnjave. Ne čudimo se, da je Jezus pripustil satanu ga skušati trikrat. Ali ni On tudi bil dopustil, da ga je Judaš kušljejem bil izdal? Ali ni tudi On bil dopustil hudobnežem, da so njegove roke in nóge z žebli na križ pribili? Ali ne dopusti tudi še dan donašnje nespokornikom, da njegovo Telo in Kri prejemajo pri sv. Obhajilu v svoje s smertnim grehom okuženo serce? Da Naš Gospod ljubi človeške duše, to nam posebno kaže njegovo udanost v terpljenje inzatajevanje. Visoka gora, na katero je hudoben duh Jezusa bil peljal, pravijo, da je ravno ta kvarantinska gora, ktera je strašno sterma, in le z veliko uevarnostjo človek zemore do vrha priti. Na vrhu je velikanski in dalen razgled, vidijo se mesta ob obojni strani reke Jor-

dana, kateri kraj je ob času Jezusa bil prav rodovit in bogat. Hudič torej pokaže Jezusu te lepe, bogate in rodovite kraje in ga spominja na veličanstva kraljestev vesolniga sveta; ako se mu pokloni in ga molj.—Jednako ravna Satan z ljudmi vsaki dan, obeta jim namreč bogatije in veselje ako se mu udajo in mu služijo z grehom; revne duše zmoti: časno in večno nesrečne stori.

Naš Gospod Jezus Kristus je hotel s svojim delanjem le samo častiti sveto trojico in žadostiti za grehe sveta.

Prišel je namreč svoje očitno življenje s postom, ker greh naših prvih staršev je bil greh požrešnosti. Požrešnost je še vedno vir neizmernih hudobij.

Ezan je bil post pravico do pervenstva za majhno kosilce leče. Judje so bili zgubili prijaznost Božjo v pušavi zevolj požrešnosti in pijanosti in so bili kaznovani, Bogatin, ki se je vsak dan gostil, je umrl in bil pokopan v pekel.

Gotovo vsaki čas spricuje resničnost; da v pijači je nečistost; (Eph. V. 18.) da pijača in ženske so možem v zanjko in padec. (Ecl. XIX. 2.); da meso in kri ne prideta v Nebeško Kraljestvo, kakor tudi druge ljudstva kader so hotli Božjo jezo potolažiti so vselej k molitvi in k postu se obrnili. Nevadni postni dnevi so bili Židom zapovedani po Božji postavi uže v starem zakonu. Dobro so nam znani nar zvestejši služabniki Božji zavolj ožjstega posta, n. pr: Moses, Elias, Judit, Janez Kerstnik in mnogo drugih štarega in novega zakona. Torej je očitno, da Bog po svojih psančih vabi grešnike, da bi se spokorili s postom, jokom in žalovanjem.

Štiridesetdanski Post Gospodov so posebno v prvih časih ožjstro in natančno spolnovali, nekega časa so šteli celo 14,000 mnihov, kateri so se 40 danski post potikali po jamaiah Cedronskih in po gorah okoli Jeruzalema. Tudi dan danesni jih je veliko po samesnih jamah Palestine ali obljubljene dežele, ki kakor pušavniki Bogu služijo z molitvijo in postom posebno o 40 danskim postnem času poleg jame Posta Gospodovaga.

Lahko je torej razvidno da sv. Cerkev, nevesta Kristusova, ne sme opustiti 40 danskega posta Gospodovega. Da se torej spomin in pomen Gospodovega posta ohrani, je 40 danski post postavljen in zapovedan in sv. cerkev ga je nam prilranila kakor vir dušnih zakladov in bisarov ad časa Apostelnov.

Naš Gospod Jezus Kristus se je postil za grehe sveta, mi pa se imamo postiti za svoje lastne grehe, ker greh mora kaznovan biti od Boga Vsega mogočnega, bodi se na tem ali na drugem svetu. Za tega volja sv. Cerkev ne le samo želi ampak nam zapovede da se imamo postni čas postiti. To je trda zapoved za vse, ki so 21 let stari in zmoini se postiti. K postu imamo pridružiti daljši in gorenejši molitve, torej prikrajšajmo si spanje, govorenje in veselje. Pazimo bolj skerbno svoje nagnjenje in varujmo se pred vsem greha, edinega sovražnika naših duš. Zdjat ta postni čas spominjajmo se ubogeh. Delimo živče lačnim, obleko nagim. Ne admaknimo se revnim, da prekletstvo nas nezadene, ker Bog čuje zdihljeje ubozih.

Gotovo bo Bog-oblagodariš sposobnim blagoslovom tistè, kateri is posebne ljubezni do Njega si bodo prikrajšovali panja, „Ne misli, daje prazno delo ustajati pred solnčnim izhodom ker Gospod je bljubil plačilo čuvajočim.“ Cujmo torej nad vsm svojim početki varujmo se ta postni čas tudi skerbno vsake perložnosti greha drugače naše spreobrenjenje nebo resnično; veste da naša dolžnost je grehu se odpovedati in Bogu se z vsm svojim sercem udati. Ako se nam to doz-

deva nemogoče prosimo Boga za pomoč, in vslušani bomo. Ker v postnem času je nam molitev vgodnejši, dnhoven pastir nas vabi bolj pogostoma k molitvam v hišo Božjo; in azled deruzih nas unema, de bolj zaupljivo in gorenejši molimo.

Podajmo se v duhu zopet v Jamo Kvarantinsko in si približajmo tam Jezusu, našim odrešeniku, ki tam svoj postni čas molj.

Sprejel je naše grehe vsih ljudi On premišljeje grehe Izraelskih otrok, ki tako pogoftoma Bogu nasprotujejo. On vidi vse ostudnosti nejeverstva, in tudi vse grehe ki jih bodo potem kristjani in neverniki storili. „Kakor teska peza so ga jeli težiti.“ Oh! nikoli nismo ustani razumeti žalost in groza, ki ste presunile serce Jezusovo; in tudi ne umeti gorečnosti in žive uneme, s katero se je za naše duše daroval.

Ako Njegova ljubezen nas ne gine, spominjajmo se saj večnosti. Mi smo neumerjoči. „Nebo in zemlja bosta prešla,“ naše duše pa ne bodo nikolj umerle. Ali kmalo imamo štanovati ali bodi si v nebiših, ali bodi si v peklu; imejmo torej vsaj usmiljenje svojih dušic in pričnimo zedinjati svoje molitve in poste z molitvijo in postom Kristusovim. Ni ti prazno, da postni čas se menuje „prijetni čas“ in „dnevi zveličanja.“ Glej! molitev vesolne cerkve zedinjena s prošnami Kristusovimi nam zadobi obilni rodovitni blagoslov iz nebes, da naše spreobrenjenje in spokorjenje ne bo težavno.

Ko danes to je prva Postna nedelja v cerkev Božjo stopiš, lahko zapaziš da sv. Altar nima več okinčanja in siva barva mašnih oblačil nas na pokoro in žalost opominja. Sam sebi torej reci: „Čas pokorenjenja je zdaj za nas, da bi se opravičili in zveličali.“

Ko dnhovne vidiš s pouzdignjem rokami tiho moliti, misli si: 40 dni je moj zveličar zamè v pušavi molil in še zdaj neprenehama nadaljuje svojo molitev za me po duhovnih svoje sv. cerkve.

Pri sveti Maši po povzdigvanju obudi živo vero v Njegovo resnično pričjočnost, da je on sam tam na Altarji ko spomin svoje smerti miren in tih, ravno jako bi bil zdihnil pod pezo naših grehov, prosj ga torej z v so ponižnostjo za dar prave in resnične grevenge. Ako vidiš druge pristopiti k svetimu obhajilu, prosj ga milosti, da bi tudi ti kmalo zamogel se temilosti udeličiti. Spominaj se sé, da duhoven, in obhajenci se sé postijo, in da se je nas Gospod in Zvelisar Jezus Kristus 40 dni neprenehamo postil; ti pa da si večkrat Boga razžalil s svoj požrešnostjo in poželivostjo.

## MISIONSKO.

Lovrence Lavtižar, apostolski misijonar med Indijani v severni Ameriki.

(Ponatis iz Drobčinic za leto 1891.)

Ko sem nabiral pred leti gradivo za življenje misijonarja Fr. Pirea in lansko leto za p. Otono Skolo, ki sem ga priobčil v Cvetju, našel sem tudi marsikateri list iz peresa L. Lavtižarja. Jel sem se bolj zanimati. Res sem nabral toliko gradiva, da sem mogel sestaviti kratek pregled njegovega misijonskega delovanja po njegovih lastnih poročilih. Marsikatero črtico iz njegovega prejšnjega življenja mi je povedal tudi proč. gosp. kanonik Vovk. V porabo mi je izročil tudi nekaj listov, katere je rajni misijonar pisal njemu in gosp. S. Wilfanu, ki je bil takrat župnik v Kranjski Gori. Po vseh listih veje neka izredna ljubeznivost, ponižnost in pobožnost. Potemtakem se ni čuditi, da je bil ponižni Lovrence toliko priljubljen svojim prijateljem, pa tudi drugim imenitnim gospodom, kakor bodemo videli.

I  
Če se pelješ mimo Kranjske Gore, vidiš na desno visok, strm holmec s prijazno, majhno vasico, „Srednji Vrh“ zvano. Neki šaljivce je prebivalcem te vasi celó rekel, da tukaj še repe ne smejo sejati. Vaščanje ga debelo gledajo. Le-ta pa jim reče: „Le Boga zahvalite, da morete sejati seme; repa bi se vam vsa strkljala v dolino.“

V tej vasici je tekla zibelka našemu misijonarju. Zgledal je luč sveta dné 11. decembra 1. 1820. Ko je Lovrencek toliko dorastel, da je bil za sv. birmo, peljali so ga k sv. birmi v Ljubljano. Ko so pozno prišli v mesto, spal je deček tako sladko na vozu, da ga boter, čast. g. Železnik, oskrbnik na Gradu, ni mogel prebuditi. Kaj je hotel? Vzel ga je v naročje in nesel v gostilno.

Ker je kazal vedno bistrega duha, dali so stariši na prigovarjanje dobrotnikov Lovrencek v šolo. Dopršivši takratne latinske in modroslovske šole, stopil je na jesen 1. 1842. v ljubljansko bogoslovje. Ker je bil vedno med prvimi, bil je že po tretjem letu dné 3. avgusta 1. 1845. posevečen v mašnika.

Bil je pravi ljubljeneec svojih tovarišev, posebno zaradi svoje ponižnosti, krotkosti in ljubeznivosti. Zato so se njegovi součenci tudi radi ž njim šalili, in mu, kakor pravimo, radi kaj „ponagajali,“ češ, da bi ga ujezili. Njegova tovariša g. Štupar in gospod Žirovnik, s katerima je v jedni sobi skupaj bival, izmočeta mu nekega dné vse njegove stvari iz omare iz radovednosti, češ, kaj poreče krotki Lovrencec, in ali se mu hode zmaščilo čelo. Ko stopi in vidi svoje reči po tleh, obrne se proti tovarišema in jima reče smeje: „Nikar vendar ne bodita tako neumna!“ To je bila vsa njegova jeza.

Ko je dovršil 1. 1846. bogoslovske šole, poslali so ga škof za kapelana na Trebeljno, kjer je pobožni Lovrencec marljivo delal v vinogradu Gospodovem do 1. 1851. Ostal je goreči kapelan Trebeljčanom mnogo let v blagem spominu. Ko je bil že v Ameriki, spominjali so se ga še zmerom. S Trebeljnega je bil promeščen na Dobrovo. Tukaj je ostal do 1. 1854., kjer je nekaj časa opravljal tudi službo učitelja. Z Dobrove je pisal dné 23. septembra svojemu prijatelju g. J. Vovku. Naj posnamem iz tega lista nekaj vrstic, ki kažejo njegovo pobožno srce. „Čas res hitro teče,“ piše, „že je dve leti preteklo, kar sem na Dobrovi. Oj, v koliko rečem bode treba že samó od teh dveh let odgovor dati! Ko bi Bog ne bil neskončno usmiljen, pač bi ne mogel upanja imeti, da pridem v nebesa k svetnikom, katerih življenje se ja na svetu svetilo v najlepših čednostih in dobrih delih. Sramota in velika žalost me spreletujeta, kadar premišlujem te častitljive vzglede in pa svojo veliko pamanjkljivost. Nunc propria experientia edoctus sum, quam durum et difficile sit homini, qui non a teneris annis comitante gratia divina vitae vere christianae studet, seriobus annis perfectus Deo servire. (T. j.: Sedaj me učj lastna izkušnja, kako trdo in teško je človeku, ki se ne trudi od mladih let s pomočjo milosti božje za res krščansko življenje, služiti se-le v poznejših letih Bogu z večjo popolnostjo.) Ni le izgubljen tisti čas, ki ga nisi obrnil v božjo čast, temveč tudi dušne moči oslabé; tudi Bog daje takim manj milosti, kakor pa onim, ki so vse življenje lepo njemu služili. So sicer nekatere izjeme, postavim sv. Avguštin, pa le redke. Morebiti mi bodeš odgovoril: Kaj misliš svetnik biti? To kaže duhovno prevzetnost. Vem, da se ne smem predrzniti biti takih mislij, da bi postal enak kateremu svetni-

ku, toda vendar moram želeti, da bi tako živel, kakor nas učj sv. evangelij, ker potem bodemo sojeni.

Ne zameri, da Ti s takimi prav malo mikavnimi rečmi delam težavo. Dobro je otožnemu srcu, če more dobremu, zvestemu in molčočemu prijatelju kaj potožiti.

Kako si neki zvedel, da bom šel v Afriko? Jaz rečem—v Afriko! Še tukaj tako malo premorem, bodem pa tako častitljivo in tudi težavno delo prevzel? Srečen pač res, kdor je od Boga v misijon poklican! Kar se mene tiče, resnično je samo to, da so mi Jeran in še nekateri drugi prijatelji v Ljubljani rekli, naj grem tudi v Afriko. Jaz da nisem mogel reči drugega, kakor: Nisem za to! Bog daj srečo vsem misijonarjem, molimo za nje. . . Sedaj sem od vlega odstavljen, dali so nam prav vrlega učitelja And. Praprotnika itd.

Kakor kaže ta list, ni še mislil Lavtižar o tem času na to, kar je storil nekaj mesecev pozneje.

Po štirindvajsetletnem trudopolnem delovanju med Indijani v severni Ameriki pride ondanj Fr. Baraga, škof Amazonijanski in apostolski namestnik na Michiganem, zopet v svojo domovino iskat novih misijonarjev, ker je žetev velika, ali delavec malo. V svoji obširni škofiji je imel le deset mašnikov.

Za božjo čast in žveličanje duš ves vneti Lovrencec se sedaj odloči za težko žrtev. Skleno dati slovo prijateljem, znancem in domovini, da bi iskal duš za Jezusov hlev med divjaki—indijani. Dnè 19. maja 1. 1854. že piše svojemu prijatelju A. Zamejcu, uredniku Zgodnje Danice, med drugim o svojem potovanju iz Pariza tako:

Na Dunaj sem prišel 10. maja po železnici. Ko sem drugi dan opravil vse potrebne reči, priporočim se še Bogu in Mateži Rožji, in odrinem zvečer proti Moravski in Česki. Po tej železnici pride najhitreje v Pariz. Skozi Moravsko sem se vozil po noči, zato nisem mogel viditi ne dežele, ne mest. Po dnevu sem pa ogledoval lepe tuje kraje, kolikor se more iz voza. Češka dežela je tod, koder sem se vozil, videti lepa in rodovitna. Ni prav ravna pa tudi velikih hrbov ni. Proti dseti uri sem bil v Pragi, glavnem mestu Češke.

V tem mestu sta dva, tudi na Kranjskem znana in česčena svetnika pretrpela smrt za Jezusa. Sv. Vaclav, ki je imel posebno veliko ljubezen do Jezusa v sv. Rešnjem Telesu, pripravljaj je sam iz grozdja vino za sv. mašo, sam je pekel tudi hostije. Obiskoval je pogostokrat tudi v hudem mrazu cerkve. Če so bile zaprte, molil je pred vrati sv. Rešnje Telo. Zavoljo te gorečnosti mu je dal Jezus tudi krono mučenitva. To je gotovo največje plačilo, ki ga more dati Bog svojim ljubljencem.

Drugi mučenik in varih Češke je sv. Janez Nep., ki je bil goreč pridigar in izpovednik v Pragi. Tega je, kakor je vsem znano, vrel vrel hudobni kralj Vaclav v reko Veltavo, ki teče skozi mesto. Njemu na čast je postavljen posebno lep oltar v stolni cerkvi. Tudi njegov jezik, ki ni strohnel, hrani se oadi.

Iz Češkega smo prišli na Saksosko. To je pač lepa čežela, posebno okrog velikega Drazdanskega mesta. Polje je vse ravno, lepo obdelano. Iz vsega se vidi, da ljudje tukaj lahko živé. Tukaj sem videl tudi prvič v svojem življenju mline, katere goni veter; veliko jih je po polju, mesto kolos imajo štiri zeló velike in široke lesene lopate, katere suče veter, kakor sicer voda kolesa.

Ko sem z veseljem ogledoval lepe ravnine in zala polja, pogrešalo je moje oko nekaj drugega, kar dobrega kristijana posebno po Kranjskem tolikanj razveseljuje. (Dalje pri.)



# „Amerikanski Slovenec.“

## NAROČBA:

Pervi in edini Slovenski časopis v združenih državah Severne Amerike izhaja vsak Petek in velja za celo leto s poštnino vred za vse Združene države in Kanada po \$2.50 (dva dolarja in pol.) za Evropo pa po \$3.00 (tri dolarje) ali 6 gl. a. v.

## Znižana cena.

Ako pa kdo denar za pet oseb skupaj pošlje, se jim po pol dolarja cena zniža; tako, da za pet naročnikov se plača samo \$10.00 in za Evropo \$12.50 ali 25 gl. a. v.

Naročnina se ima plačati po postavi naprej in jo koj z naročbo v pisno varčno pristaviti potem kolek ali stamps pritisniti in naslov natančno zapisati n. pr.

V. Rev. Jos. F. Buh,  
Amerikanski Slovenec,  
Tower,  
St. Louis Co., Minn.  
U. S. America.

„U. S. Amerika“ samo tisti pristavijo, kateri iz Evrope pišejo.

## „Amerikanski Slovenec.“

The only Slovenic newspaper in the United States, published every Friday at Tower, Minn. Subscription price for one year for United States and Canada, \$2.50; for Europe \$3.00.

CENA NAZNANIL IN OGLASOV  
12 vrstic "Brevier" (square 14 palca):  
Eden teden \$0.75 Tri mesece \$0.00  
Dva tedna 1.25 Šest mesecev 11.00  
Eden mesec 2.00 Devet " 15.00  
Dva meseca 3.50 Eno leto 18.00  
Pri večjih oznanilih (oglasih) precejšen rabat. Oznanila naj se blagovoljno plačevati naprej.

ADVERTISING-RATES.  
One "Square" (12 lines "Brevier" or 14 inches) — Three months \$0.00  
Two weeks 1.25 Six months 11.00  
One month 2.00 Nine months 15.00  
Two months 3.50 One Year 18.00  
Considerable rebate on large advertisements.

All advertisements must be paid strictly in advance.

Jos. F. Buh,  
Editor and Publisher.

## DOPISI.

### Birma pri sv. Štefanu.

Kakor naglo našega „Slovenca“ v roke dobim, brž pregledam, kje je kaj od Slovencev iz tu kajšne dežele ali iz naše stare domovine. Po sebi tudi druge sodim. Tedaj zopet nekaj iz Slovenske naselbine v rodovitni Minnesoti.

Zveseljem so Kranjci sprejeli nevedo, da milj. g. škof Zardetti pridejo k nam birmovat. Koj po sv. maši smo razdelili opravila pri slovesnem sprejetju našega visjega pastirja. Može in mladenči so postavljali slavoloke in maje žene in dekletaso. (pripravljale dobro južino pri cerkvi za ptujce in domače nakatere dekleta so pa čedile in brhko venčale cerkev in altarje. Vsredo, 28 tega oktobra bilo je vse pripravljeno za sprejetje. Pa-peževo slovenske in ameriksanske zastave so vihrale po visokih majih, cerkev je bila, kakor v enem vencu, možnarji so pokali, da se je vse treslo. Mladenči so tudi jahali milj. škofu 2 mile naprot; da so ga na lepo okrašenih konjih spremljali v našo naselbino. Vsa fara je pred cerkvijo v lepi vrsti željno pričakovala svojega škofa in kleče sprejemala njegov blagoslov, ko je šel po sredi nastavljenih skoz vrste v cerkev.

Tukaj so ga peveci in pevke pospravili z slovensko pobožno pesmico. Nato bila je slovesna sv. Maša z leviti pri kateri je milj. g. škof asistiral na sedežu in zatem ginljivo pridigoval v nemškem jeziku. Dejal je, da se je kar začudil videti krasno sprejetje v tem jesenskem času in v tej majhni fari, in da je dobil zopet novi

dokaž verne svestobe slovenskega naroda. Omenil je tudi slavna dela slovenskih skofov in misjonarjev, ter je tudi ljudstvu čestital, da smejo milj. g. opata Bernard Ločnikarja prištevati mej svoje vrle rojake. Po pridigi šlo je 52 dečkov in deklic k sv. birni. — Pri kosilu so se peveci in pevke, katerih je veliko tukaj, skupaj zbrali in ginljivo slovenske narodne prepevali kar je bilo priljudnemu škofu neizrečeno všeč.

Popoldne smo še imeli slovenske Pete litanije, milj. g. škof so dali blagoslov z sv. Rešnem Telesom in nato je po cerkvi mogočno zadonela „Zahvalna pesen.“ Cerkevne petje so škof nazadnje še posebej pohvalili.

Pri tej redkej slovesnosti so nam tudi pomagali sosedni duhovni, č. g. Nagel, češki gospod, č. g. Vincens O. S. B. slovenec, č. g. Anton O. S. B. in č. g. Kitowski, poljec.

Fara pri sv. Štefanu je narstarejša v Združenih državah, rase pa počasi, ker se večidel ljudje boje gozda se lotiti in z nje narediti rodovitno polje. Vendar imajo Slovenci malo kje po mestih lepše domovanje kakor naši boštarji. Res se v mestu nagliši kaj zasluži in se redoma ob času penzi dobe, pa so tudi stroški potem; naši kmetje samostojno obdelujejo pridno svoj svet, dobe pošten živež, zemlji pa pripavljajo čas in delo večo vrednost.

Vsaj pred nekaj leti nobeden teh naselnikov ni nič imel sedaj pa imajo lepe kmetije, Trop živine v hlevu, tako da mirno in dovolj srečno žive z svojimi družinami. Možaki po zimi derva delajo za naprodaj, jih vozijo po 10 milj daleč v mesto St. Cloud, Spomladi in v jeseni se nadštori temljajo, po leti pa rahljajo zemljo in spravljajo pridelke v žitnice.

Ravno tukaj v fari sv. Štefana stanuje okoli 60 družin, imajo službo božjo v svojim jeziku vsake štirnajst dni, pa sedaj se pripravljajo farovž zidati, da bodo duhovni pri njih stanovali.

Okoli naseljiča pokupili so špekulantji zemljo, tako da akeroralo že pride na 9—do 12 dolarjev. Kakih 3-4 milj od cerkve stanuje nekaj Amerikancev, ki pa tudi počasi katoličanom svoje farne sprodajajo. Upam da bo vas sv. Štefan-a klubu trdemu delu v boštu le narastla v veliko faro, tedaj svojim rojakom tukaj smem reči. Kranje tvoja zemlja je zdrava, Za pridne, nje lega naj prava,

P. C.

### Pomen Verske izreje ali odgoje.

Prečastiti vladika Zardetti iz St. Cloud-a pri priliki Božičnih praznikov sledeče ogovarja.

V spomin Deteta Jezus-a hočem Vam govoriti o keršanski izreji. Katolški vladiki pastirji črede Gospodove tako tudi njih sovražniki so veljavnost in tudi pomen keršanske izreje jako dobro spoznali: Pervi povzdignujejo svoj glas, da verni imajo čuvati in svoje ljubljene otročiče rešiti; drugi pa se perzadevajo Keršanstvo že v zibelki: to je všli zatreti za to nar plemenitiši vprašanje našiga veka se bosta Kristus in Antikrist bojevala. Le samo temeljno in bistveno keršanska izreja ukorenini in vtrdi deblo keršanskega življenja. Ločiti pa vero od izreje je škodljivo in overgljivo. Poduk, brez verskih resnic ni prava izreja, ampak le košček izreje. Prava izreja je samo taka, katera dušo, serce in razumnost, t. j. vsega človeka oplemeni. Keršanstvo uči: da človek preroben iz Vode in svetiga Duha postane Dete Božje, nadnaravno bitje, z zadevnim množnostim in dolžnostim. Kakor ud Kristusna sposoben za drugi, boljši svet, kateriga posestvo si zamore s svojim

sodelanjem vlastiti. Pri brezverski izreji se pa to vse opusti in zanemari. Opomnini pri tej priloznosti besede preč-Kardinala Manning; Ki pravi da sveti Oče vedno to temeljno resnico Keršanstva trdijo, da svetni in verski poduk se ne smeta razločiti niti pri ljudskih šolah niti pri vseučeljih niti pri revnih niti bogatih učilnicah. Izreja nepomeni samo zbiranje znanstev svetni učnosti ampak ima zobraziti vsiga človeka, njega um in voljo, ponos in pamet, serce in dušo. Ako se ravno Politkarji in uradniki poganjajo za ločitev šole od Vere; Cerkev patega nikakor nemore za pravo spoznati, ker poduk brez verske svetlobe človeka ne more voditi po pravi poti k večni sreči, ampak ga omoti, da zgubi luč Božjega razodenja in megla neverstva ga obsenči, da keršanstvo v njem ugasne in podoba Kristusova iz njegove duše zgine. Jednako se glasijo beseda Kardinala Gibbons.

„Samo brati in pisati ni dovolj, temveč potreba je znati razloček med časom in večnostjo. Prav računati z Bogom je poglavitno. Mi smo „dolžni otrokam preskerbeti izrejo, ki jim ne da samo učenosti, ampak tudi pobožnosti, da ne postanejo samo izurjeni posvetniki ampak tudi pravični posteni kristjani. Verska znanstvo iz sole izkluciti se pravi, v sveto vero iz sveta preganjati. Nevarnost našega veka je nagnenosti k neverstvu. Vera pa, ako človeškega življenja ne oživlja in ne vodi je goljuflija in hinavska.

### Nadalje.

Zopet pokojni Kardinal Manning tako nadaljuje o šolski izreji; Nikar ne pozabimo ši dušice zavarovati, ki se v nevarnosti znajdejo Svetna oblast preti Cerkvi, in ji odreče izrejo mladosti ter trdi.

1. Da izreja mladosti ima biti v oblasti svetne države.

2. Da šole ima svetna država vladati.

3. Da otroci so lastnina svetne države.

4. Da svetna država nima nikakoršne vere.

5. Da svetna država ima vtisniti ljudski značaj.

6. Da učitelji se imajo ravnati po svetni državi.

Da nobeden nima pravice ljudstvo učiti brez državnega dovoljenja ali pooblastenja.

Vresnici mi smo jako gnani z neko nepremagljivo močjo našega veka sé takim okoljšinam udati da pri naši zaspianosti svetna vlada do doverši, kar zahteva, in cerkveni duh pri izreji mladosti odvzame. Katolška stranka pa trdi potrebo keršanske izreje mladosti n. pr.:

1. Da otroci keršanskih staršev imajo pravico do keršanske izreje.

2. Da keršanski starši imajo dvojno dolžnost v zadevi svojih otrok, naravno in čez naravno; in daje njih dolžnost tudi to pravo dedščno zavarovati.

3. Da keršanski otroci nikdar niso lastnino brezverske vlade ali države.

4. Da poduk in izreja se imate ravnati v keršanskem pomenu, da zavolj učenja svetnih reči se verske ali nebeske resnice ne smejo zanemariti.

5. Da pri volitvi učiteljev imajo predvsem keršanski starši dobro pravico govoriti, da vedo kakšnim učnikom svoje otroke izročajo.

6. Da to bi bila strašna krivica, ubozim staršem pravila odreči ki jih bogati uživajo.

Nedvoljivo te dve stranke se nedaste zjediniti. Ko hitreji spoznamo nevarnost, ki nam preti od svetne vlade o zadevi izreje mladosti, tolikanj bolj je za našo mladost in tolikanj bolj bomo vneti se prizadevati katolško mladost izre-

# MISCELLANEOUS SMESNO.

## DOCTOR.

Halo Doctor!  
Halo Jezičnik!  
How do you do?  
What is the news?  
Have you seen the new newspaper?

What is its name?  
„Amerikanski Slovenec.“  
What does it mean?  
The Slovenic nation gets its American newspaper.

What is the use of so many papers?  
To read them.

I cannot read all the papers of the world.

You do not need that, but read anyhow one or two more suitable for your state of life.

But there are folks who never read any newspaper, but they do still make their living.

Yes, you are right, they make their living, but a poor one, for instance: Our Indians never used to read, because they have no letters; therefore they remain always poor and ignorant and despised, not able to keep a store business and they cannot fill an office.

Halo, Halo! not too quick, are there not a good many Indians in our days who can read and write as well as you or I do?

Yes sir, that is in our days, but not formerly, You understand, dear friend, that the natives had no literature of their own. What they know now they have learned from our missionaries and public or private schools.

Now how is it, as we know, that the Indians have also their history, and in different parts of the country there are found marks of former culture and artificial constructions. For instance, at the time of the Azteks in Mexico and Mound builders in the U. S.

My friend, it is true that there are some few relics of former races and of their works, but those are very scanty and quite limited, principally from Mound builders, Azteks and other natives.

Now you see there is some truth in it, is there not? O yes, but very little. What is a chimney to the size of the 1100 feet high Eifel tower of Paris? What is a log cabin in comparison to the Crystal palace of London? or, what's the difference between the poor Indian camp and the magnificent palaces of New York city, wherein moves nearly 3 millions inhabitants?

Well, that means anyhow something, does it not?

O yes! it means, that every human creature has reason and understanding, but this reason and understanding has to be cultivated and educated and guided properly to make it flourish and produce natural and artificial fruits.

Now, do not the Indians produce such a fruit?

O yes, but only the natural fruits of the reason and understanding; but we, the White race, in virtue of the culture and education, bring forth also artificial fruits developing all branches of science in human life; that's what makes the life precious, comfortable, rich and happy. But the poor Natives contrarily have to starve nearly all the year round for want of food, and freeze for want of cloth. All right, all right, good bye.

Pravi v dobrih in zanesljivih keršanskih šolah, kjer pravi keršanski duh veje. Žalostno bi torej bilo, ko bi se ves keršanski duh iz publičnih šol izključil, in samo se še znejeval v privatnih življenjih posamesnih družin, tako bi vse keršansko življenje opešalo.

Po čast. Dr. Bonquillon je sploš-

## JZGOVORNIK.

Halo Doktor!  
Halo Jezičnik!  
Hau du ju du?  
Hvat iz dje njns?  
Hav ju siin dje nju njuspiper?

Hvat iz it's neem?  
„Amerikanski Slovenec.“  
Hvat doz it mjnin?

Dje Slovenic neesen gets it's Ameriken njuspiper.

Hvat iz dje juz of so mene peppers?

Tu rjid tjem.

I kan not rjid aol dje pepers of dje verld.

Ju du not njid tjat, bot rjid enji hau uon or tu mor sjutabl for jur steet of laif.

Bot tjer ar fooks, hu never rjid eni peper, bot tje du stil meek a living.

Jes ju ar rajt, tje dje meek tjer living, bot e pur uon, for instens; Aur Indiens never juzd tu rjid, bikoz tje hav no letters: tjerfor tje rimeen aolwees pur end ignorent end dsipaizd, not ebl tu kjip e stor bizines end tje kan not fil en ofis.

Halo, Halo! not tu kvik, ar tjer not gud meni Indiens in aur dees, hu kan rjid end vrait as uel az ju or aj du?

Jes ser! tjat iz in aur dees, bot not formerle. Ju enderstend, dir friend, tjat dje Netivs had no literatčer of tjer oon. Hvat tje noo nau, tje hav lerned from aur Mišenaris end publik or prjavat skuls.

Nau hau iz it, as vi noo, tjat dje Indiens or netiva hav also tje histore: end in diferent parts of dje kontre, tje found marks of former kultčer end artifišjel konströksens, for instens; at dje tajm of Aeteks in Meksiko end Mound bilders in U. S.

Ma friend, it iz tru, tjat tjer ar som fju reliks of former reeces, end of tje works; bot tjos ar veri skanti end kvajt limited, f. in. from Mound bilders, Aeteks end otjer Nectivs.

Nau ju sij, tje iz some trutj in it, iz it not?

O jes, bot veri litl: hvat iz a čimne tu dje sazj of dje 1100 fiit laj Ajfel tauver of Paris? Hvat iz a log kabin in komparizen to dje Kristl palees of London? Or hvat's dje diferens bitwiin dje pur Indien kamp end dje magnifičent paleees of Nju York siti, hverin muvs niirle 3 milion inhabitants?

Wel tjat mjins enihau somtjng doz it not?

O jes, it mjins, tjat everi jumen kritčer haz rijzn end enderstending, bot tjis rijzn end enderstending haz tu bi keltivetend end edjuketed end gajded properle tu meek it develop, floriš end prodjus netčerel end artifišiel fruts?

Nau, do not dje Indiens prodjus soč a frut?

O jes, bot onle dje netčerel fruts of dje rijzn end enderstending; bot vi dje Hvajt rees in vertčju of dje keltčer end edjukešen bring forts also artifišiel fruts developng aol brendes of sajens in jumen laif; tjat's hvat meeks dje laif prešies, komfortabl, rič end hapi. But dje pur Netivs kontre-rile hav tu starv niirle aol dje jir round for vont of fud, end frijz for vont of clooz. Aol rajt, Aol rajt. Gud baj!

## JEZIČNIK.

Halo Doktor!  
Halo Jezičnik!  
Kako se imate?  
Kaj je novega?  
Ali ste vidili novi časopis?

Kako mu je ime?  
„Amerikanski Slovenec.“  
Kaj to pomeni?

Slovensko ljudstvo dobi svoj Amerikanski časopis.

Kaj je potrebra tolikanj časopisov?

Da jih beremo.

Jaz nemorem brati vsih časopisov sveta.

Tega ti ni treba, pa vsaj beri enega ali dva bolj sposobnijaš tvojemu položaju v življenji.

Ter so ljudje, kateri nikoli neberejo časopisov pa vunder žive.

Da, vi imate pravo, živijo, pa prav revno, na primer: Naši Indiani niso nikoli brali, ker nimajo črk torej ostanejo vedno ubogi in nevedni in žanič evani, niso zmožni tčržiiti uiti pisarti.

Halo, halo! neprenaglo a ni veliko Indianov v naših dneih, ki znajo brati in pisati tako dobro, jako Vi ali jaz?

Da Gospodine! to je dan danesni, pa ne popred. Vi razumete, dragi prijatelj, da divjaki nimajo svoje lastne literature. Kar zdaj vedo, so se bili naučili od naših Misionarjev in v obečni ali privatni šoli.

No kako je pa to, ker vemo, da Indiani ali domorođci imajo svojjo zgodovino; in v raznih krajih, dežele se najdejo znamenja poprejšine kulture in umetnih izdelikov, n. pr. iz časov Meksikanskih Aetekov in Hribodeleov Združenih držav?

Prijatelj moj, res je, da so semtor tje nekteri ostanki, ali relikvi-je poprejšnih narodov, in njih delovanja, pa taiste so kaj pomankljive, in kaj neodlične, n. pr. od Hribodeleov.

No vidiš, da je vender kaj resnice pri tem, ali mar ne?

O da, pa prav malo. Kaj je dognik v priliki 1100 čev. visokega Pariskega stolpa Eifel? Kaj je kaka lesena bajta v primeri Kristalni palače Londona? Ali kakšna je razlika med revnim Indianiskim seliščem in krasnim palačami Novo Jorskega mesta, kjer gunglje blizo tri milione prebivalcov.

Dobro, to vender ima kaj pomena, ali mar ne?

Oda, to pomeni, da vsako človeško bitje ima razumnost in pamet, pa taista razumnost in pamet moreta biti obdelovana in odgojevana in vladana primerno, da se zamoreta vseliti, razcveteti in obroditi naravni in umetniški sad.

Ali mar divjaki ne prinesejo tndi taciga sadu?

Oda, pa samo naravni sad pameti in razumnosti; mi pa Beli narod z močjo kulture in odgoje donašamo tudi umetniški sad, obravnavaš vsakoterih zadev vednosti človeškega življenja; to namreč dela življenje nam drago, ugodno, bogato in srečno. Revni divjaki pa nasprotno imajo stradati skoraj celo leto zavolj pomankanja živeža, in prezebati zavolj pomankanja oblačila.

Uže prav, uže prav.

Z Bagom!

no rečeno, čigava da je odgoja ali izreja, vedi, da odgoja ali izreja mladosti je osebična, naravna ali moralna, družinska državna in cerkvena, torej ne sliši samo ali edino k nobeni teh posameznih straneh posebaj, temveč vsem skupaj zbranim v mirnim in soglasnim delovanji, ker človek ni samo svojno ampak društveno bitje. - V

tem mnenji se soglasno glasijo nar bolji Bogoslovci dežele.

Pojdi k J. D. Murphy po zabavne gosli, pisalke ali orgljice nasproti „National Bank.“

Stric praša dečka: No Francelj, kako ti je vseč šola?—O! mog Bog, povsodi je enako: doma sem tepen v šoli pa tudi!



**VREME.**  
Lunini spremeni imajo vpliv no vremenske spremene po slavnem zvezdo slovečem T. W. Herselji, na pr. Mesca Susča spada

1. Pervi krajec 5 dne ob osmih 20. m. zvečer, pomeni: dež ali sneg pri jugu ali zapadniku.
2. Ščep ali polna luna 13 dne ob dveh 1. min. popolne. pomeni: lepo
3. Zadnji krajec 21 dne ob šestih 22 m. zvečer pomeni: sneg in vihar.
4. Mlaj 28 dne ob dveh 23 m. zvečer. pomeni Lepo.

**ZIMO**  
Smo imeli tukaj v Minnesoti lepo in ugodno, ne preveč snega samo poldrugi čevlji k večjemu. Vreme je bilo mehko, komaj nekoliko zmerzovalo, sedaj o svetim Matiju se sneg taja kakor spomladi, Vender celo nam zima ni prizanesla n. pr.:

Mesca Listopada smo imeli mraza nekatere dni celo 40 stopinj Fahr. ali 36° Reo. torej menimo, da ta je bil nar merzlejši Listopad v spominu.

Mesec Gruden ni bil ravno prehud, ampak je bil bolj ugoden njegove druge leta.

Mesec Prosinec je bil nekoliko bolj merzel n. pr. v Tower, Minn: 6. svetih treh kraljev dan bilo je 20 stopinj Far. ali 26° Reo.

**MRAZA,**

7 F.	12°	R.	22°
8 "	10 "	"	21 "
9 "	0 "	"	16 "
10 "	36 "	"	32 "
11 "	30 "	"	31 "
12 "	20 "	"	26 "
13 "	18 "	"	25 "
14 "	40 "	"	36 "
15 "	44 "	"	38 "
16 "	20 "	"	26 "
17 "	30 "	"	31 "
18 "	40 "	"	36 "
19 "	50 "	"	41 "
20 "	0 "	"	16 "
21 "	8 "	"	20 "
22 "	6 "	"	19 "
23 "	10 "	"	11 "

Potem je bil mraz odlegel, bilo je ugodno vreme, in je le tolikanj zmerzovalo, da se ni tajalo.

Svečana meseca je mraz zopet nekoliko bolj poprejel, posebno:

9 F.	20°	R.	26°
10 "	0 "	"	16 "
11 "	20 "	"	26 "
12 "	22 "	"	27 "
13 "	16 "	"	24 "
14 "	20 "	"	26 "
15 "	36 "	"	34 "
16 "	16 "	"	24 "
17 "	10 "	"	21 "
18 "	30 "	"	31 "

Potem južno in sneg se je jel tajati,

Mesca Marca imamo navodno še nekoliko mraza in snega, pa ko hitro po 21. Marcu dan dalji ko noč prihaja se mraz pogubi, in gorkota kraljuje. Tako vreme imamo v zgornji ali severni Minnesoti, po družih deželah Amerike tudi drugačnje vreme na stopa, n. pr. v Kaliforniji snega celo zimo navadno nič nimajo, v Teksas in Floridi tudi ne; v Kanada pa imajo še veliko več mraza kakor mi in huji in bolj trdo zimo.

**Cerkveni Zapisnik.**  
Tower in Ely, Minn.  
Prebiva tukaj kakih 500 do 800 rojakov Slovencev, po letu več ko poznani.

**LETA 1891.**  
je bilo.  
**KERŠENIH**  
v

Tower	46
Ely	27

**POROČENIH**  
v

Tower	24
Ely	20

**UMERLO**  
v

Tower	16
Ely	17

**LETA 1892.**  
so sledeči  
Zakrament sv. Krsta prijeli v Tower.

William H. Harrington,  
Ana Bajuk,  
Ana Koba,  
Carol Clum,  
Maria Stankovič,  
William Sullivan.  
v Ely.

Frank Faerber,  
Josef Klobučar,  
Anton Palčar,  
Mary Preširn,  
John St. Jean,  
Maria Mušič,  
Matia Bartol,  
Leo M. Vail.  
Bog daj ljubim novo Kerščenim in njih staršem ljubo zdravje in vesele dni vživati.

**1892.**  
Zakonsko zavezo do smerti so sklenili v Tower.

Joše Plnt in Katarina Plut,  
Anton Prijatelj in Franciška Mustar.  
Eranc Judihar in Marija Gorše.  
John Grahek in Marija Suho-repec.  
v Ely 21. Svečana so bili poročeni:

Janez Kuzma in Marija Krela.  
Franc Mustar in Marija Romšek.  
Franc Adamič in Marjeta Muhovič.  
Blagoslov Božji in veliko srečo, in blagor na duši in telesu jim serčno voščimo. Uredništvo.

**Bolniki**  
v Bolnišnici ležejo:  
Jan Brince, zlomljeno roko in nogo.  
Jakob Jerman, zlomljeno nogo.  
Martin Režek, omamljen od udarca sketča, ki je nanj padel.  
Angelo Politti, zlomljeno nogo.  
Upanje je da se bodo kmalo pozdravili.

**Pogovori**  
Z  
**dopisaleci in naročniki.**  
Velecenjeni gospod urednik! Radosnim srcem pozdravljam izložno idejo Vašo, da ste ustanovili brači našej v dalnej tujini glasilo, katero naj jih bodri v težkih trenutkih trpke vsakdajnosti.  
Tako bi mi ustregli, dragi rojak ako mi pošljete eno številko Vašega „Slovenca“ na ogled.  
Ladoslav Ahat.

Radosno vstrežemo Vam in tudi vsim, ki želijo dobiti list na ogled. Urdništvo.

**PLATILI SO:**  
Duluth, Minn.  
Preč. Corbett Timothy \$2.50  
škof. Župnik ..... 2.50  
" Connolley James. .... 2.50  
Tower, Minn.  
cenj. Murphy J. D. .... 2.50  
Ely, Minn.  
Cpt. Pengilly John..... 2.50  
cenj. Zupan Mary ..... 2.50  
" Globokar Jan..... 2.50  
St. Joseph, Stearns Co., Minn.  
cenj. Bernik G. .... 2.50  
Stein, Austria, Europe.  
Hribar Martin..... 3.00

**Duluth and Iron Range**  
ŽELEZNICA.

dop.		čas		pop.	
Postaje 'Stations'					
12:00	prih.	Duluth	odh.	3:15	
10:54	"	Two Harbors	"	4:25	
9:10	"	Mesaba	"	6:04	
8:23	"	Tower	"	6:52	
7:10	odh.	Ely	prih.	8:05	

**Amerikanski Slovence**  
se lahko kupi posamezno, to je po 5 centov številke pri sledečih g. g.:

Mr. Nace Tancig v Tower, Minn.  
" Ivan Pakiž v Ely, Minn.  
" Vitus Hribar v Cleveland, O.  
Rev. Jos. Zalokar v Red Jacket, Mich.

In posamezne številke v Evropi se dobijo po 15 krajercjev v Ljubljani pri Katolski Bukvarni.

**Príporočljive Knjige.**  
za gospodarstvo in kmetijstvo itd.:

Doléc, Nauk, kako zasajati vinograde z amerškimi trtami, da jih trtna aš ne more uničiti kr. 10  
Doléc, Sadjarstvo ali ovcarstvo 1. del, Navod k umnemu vzgojevanju lepega, krepkega sadnega drevja, s posebnim ozirom na osnovo, vreditev in oskrbovanje drevesnic ljudskih sol. V pol platnu kr. 70.

**Katoliška Bukvarna v Ljubljani**  
založila je knjižico

**Duhovna lekarna**  
za vse, ki hočejo večno živeti.

**Podučna knjižica**  
katero je izdal Dr. E. M. Muller, škof Linški, Poslovenil Fr. Zbašnik, župnik. V Ljubljani 1889—Cena mehko vezani je 20 kr.

Vsebina: Predgovor.—Vvod. Kako je umeti naslov te knjižice? Zdravnik in bolnik. Iz česa je duhovna lekarna.—Prvi del. Branila proti dušnim boleznim: Ogi-bag se okuženja: Boj se ognja Čuvaj hišna vrata. Ogi-baj se prepaha. Nebeška lestevica Zdravje bolnikov. Studenec življenja in zdravlja.—Drugi del. Zdravila za dušne bolezni: Zdravilo zoper duhovno jetiko ali sušico. Zoper prostovoljno amahovanje. Zoper mraz boječnosti pred ljudmi. Kako je sv. Ignacij Franciška Ksav. rešil posvetnega duha. Zdravilo za mrzlico lakomnosti. Kako je sv. Filip Nerij miadeniča ozdravil omotice častilakomnosti. Zoper popade besnosti. Zoper kosno gnjilobo—nevščeljivosti. Makilo za oči. Strup in pomoček zoper strup. Za take, ki imajo duhovno vodenico. Za mrtvoudne. Za srčnobolne. Domača zdravila zoper strah pred smrtjo: Univerzalno ali občno zdravilo.—Sklep. Krščanska vodila za življenje. Obljube našega božjega Odrčenika častilcem njegovega presvete-ga Srcá. Koreniti izkaz zdravil-nih nasledkov duhovne lekarne. Zgledi lepe smrti.

**Ticketi**  
Za vožno čez morje na Parnikih (morskih Barkah) Severo Nemškega Lloyda prodaja po nar nižji ceni in tndi  
Pošilja denar na "Austrijsko po 100 fl. za 42 dolarjev.

**ERNST TULLBERG,**  
The Boston Clothing House.

**J. B. NOBLE, M. D.,**  
**ZDRAVNIK,**  
Office nad Benson-ovo Lekarno.  
TOWER, MINN.

**HOTEL SHERIDAN,**  
Tower, Minn.  
Dobra postrežba. Zverstne jedila. Niske cene, uljudno gostom se priporoča.  
E. E. BARNIDGE.

**First National Bank.**  
TOWER, MINN.  
Glavnica, \$50,000.  
H. A. WARE, President.  
D. H. BACON, Vice-Pres.  
G. A. WHITMAN, Cashier.  
Directors:—D. H. Bacon, L. Mendenhall, H. A. Ware, A. D. Thomson, T. J. Davis.  
Obresti se plačujejo ob času od vloge. Menice se splačujejo in vplačujejo.

**TOWER, MINN.**  
**Chas. McNamara,**  
prodaja po naj nižji ceni,  
Živo apno, premog, seno in raz-noterno krmno (futer) za domače živali.

**GERMAN AMERICAN MEAT MARKET.**  
MAX SHAPIRO, mesar,  
prodaja  
Vsake sorte friško in soleno meso, kakor tudi ribe, perutnino in friške klobase  
po tako niski ceni, kakor drugod.  
Tam se občuje nemško.

**The Boston Clothing House.**  
Nar večji in boljši zaloga:  
Obleke, Obuval, Kovčeg in torb se dobi pri.

**The Boston Clothing House.**

**CHAS. LANG,**  
Photograph, Tower, Minn.  
izdeluje  
Fotografije vsake verste in veli-kosti, vsak čas po niski ceni in dovrši dobro delo.

**M. WEINZIERL & CO.,**  
Urar in tergovic z veliko zalogo zlatine in srebrenine. Prodaja in popravila ure zanesljivo in po niski ceni.  
ELY, MINN.

**BENSON & HAWKINSON,**  
Zaloga  
Peči, mnogotere Železnine, Kosi-tarskega blaga; zbirka olja in barv, stekla, okvirov oken in vrat.  
Vsako vrstno sobno opravo  
Vam uljudno priporočamo.

**JAKOB SKALA,**  
Tower, - Minn.  
**Veliko trvogina**  
z meščanim blagom in Kuhinsko posodo.

**NISKE CENE!**  
HITRA POSTREŽBA!  
Uljudno povabimo Mestnane, Rudnikarje in Gostilničarje.

**P. Vail,**  
ELY, MINN.  
**VALIKA ZALOGA.**  
Železnine, lesenega in lišnega orodja  
Se dobi po naj nižji ceni: peči, kuhinska posoda, barve, okna, vrata, mize, stole, postelje, omare in sploh vsih ruderjem in gojzdar-jem potrebnih orodij.  
Pa tudi oskerbljuje rakev in pogreb za merliče.

**POZOR!**  
na  
Našo izvrstno zalogo in naj večji izbirko mešanega blaga.  
Mnogo narjenih prazničnih in delavnih oblek klobukov, čepic (kap) in vsako verstnih obuval.

Vse sorte srajce in rokovice nogovice, in sploh vse spodnje in zgornje obleke prodaja po nar nižji ceni.  
Pridite in pogledjte! Vse uljudno povbljujemo.  
**J. J. MURNIK & CO.,**  
Tower, Minn.

**CITY MEAT MARKET,**  
TOWER, MINN.  
NAJ VEČJI ZALOGA MESA  
Vsakidan friško goveje in prešičje, kakor tudi suho meso; pa tudi klobase in perutnino priporoča uljudno  
**W. H. McQuade.**

**C. H. OPPEL & SONS,**  
pridaja  
na debelo in drobno. Manufakturno blago! Obleko, pokrivala in obuvala.  
XXXXXXXXXX  
Obilna zaloga za rudarje in drvarje.  
XXXXXXXXXX  
Čolne in Indijske izdelke.

**W. N. SHEPHARD & CO.,**  
**PRODAJA.**  
Železnino n. pr. Peči, kuhinsko posodo, in raznovrstno orodje, pa tudi mize, stole, omare in drugo hišno opravo.  
**OKNA, VRATA, STEKLO IN BARVE.**  
Zverstna zaloga rudarskih in gojzgarskih naprav.  
Oskerbljuje rakev in vsih k pogrebu merličev potrebnih reči.

**Tower, Minn.**

**Tower Meat Market.**  
Tu prodajamo.  
**Frišno in soleno Meso okusne Klobase in čisto mast, i. t. d.**  
Pridite in poskusite!  
**L. M. CHRISTIAN,**

**McINNIS & KITTO,**  
Zaloga  
**VSAKOVRSSTNEGA BLAGA**  
posebno  
RUDARSKJE OPRAVE.

**IRON RANGE CASH STORE.**  
si  
Zavarje  
ta  
Prostor.